

پیشخوان بین الملل

صفحه اول روزنامه لیبراسیون با تیتر «پرونده تأمین مالی لبی - یک محاکمه دولتی» از منظر سیاسی به فساد در سطوح بالای قدرت در فرانسه اشاره دارد. عبارت «محاکمه دولتی» نشان می‌دهد این موضوع فراتر از یک پرونده شخصی برای نیکولا سارکوزی است و اعتبار دولت فرانسه را زیر سؤال می‌برد. ارتباط نام سارکوزی با معمر قذافی، از نظر نمادین، فرانسه را به یکی از دیکتاتورهای بحث‌برانگیز مرتبط می‌سازد. این تیتر تضادی را آشکار می‌کند؛ در حالی که فرانسه مدعی حمایت از دموکراسی است، این پرونده تصویر آن را به‌عنوان یک قدرت اخلاقی تضعیف می‌کند.

نمای روز

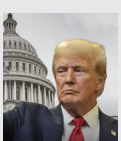
تصویر خبرگزاری فرانسه از تظاهرات ضد تانیاهاو در تل‌آویو

قاب بین الملل

حضور مردم در صدمین روز ترور شهید سید حسن نصر... در محل شهادت وی در ضاحیه بیروت

چهره روز

انتظار می‌رود که دونالد ترامپ، بیش از هزار محکوم در پرونده شورش در کنگره را عفو کند. دموکرات‌ها ترامپ را متهم کردند که از این شورش حمایت کرده است. ترامپ پیشتر اعلام کرده بود که محکومان این پرونده را عفو می‌کند. جلسه تأیید انتخاب ریاست جمهوری آمریکا در ششم ژانویه امسال به عنوان «رویداد ویژه امنیتی» طبقه‌بندی شده و تحت نظارت مستقیم سرویس مخفی ایالات متحده برگزار می‌شود.

خبر متفاوت

کانال‌های نزدیک به دولت جدید سوریه عکس از آنانا بربروک، وزیر خارجه آلمان منتشر کردند که در آن صورت و کل تصویری تار و ناواضح شده است. شبکه تلویزیونی N-TV آلمان به این موضوع توجه نشان داده است. سفر وزیر خارجه آلمان به دمشق در سوم ژانویه انجام شد. پس از دیدار وی با رهبری سوریه، عکس‌های ویرایش شده این دیدار در کانال تلگرامی المهرار منتشر شد.

تحلیل روز

چه می‌شود؟ ترامپ چه کار خواهد کرد؟

مدام می‌پرسند که کی حمله می‌شود؟ کی جنگ می‌شود؟ ترامپ در حال بازگشت است و اوضاع به کدام سو می‌رود؟ سوالات از این دست زیاد پرسیده می‌شود. بدون شک شرایط منطقه در ارتباط با ایران بسیار خطریر و حیاتی است و در این وضعیت بسیار سیال، ناپایدار و پیچیده پیش بینی اوضاع و این که چه می‌شود با چه نمی‌شود، خیلی سخت و دشوار است. با این حال، نگارنده بر اساس برآورد و شناخت خود از ترامپ و سیاست‌هایش، و وضعیت کنونی منطقه و چشم‌انداز آن و در هم‌تنیدگی پرونده‌ها و بحران‌ها مختلف بر این باور است که جنگی با ایران رخ نخواهد داد. احتمال حمله به تأسیسات هسته‌ای نیز منتفی نیست؛ اما چندان هم زیاد نیست. اما ترامپ دست کم در دو سال اول ریاست جمهوری خود به احتمال زیاد فشارهای اقتصادی و سیاسی بسیار سنگینی وارد خواهد آورد و اروپا نیز با او همراهی می‌کند. در چنین وضعی احتمال فعال شدن مکانیسم ماشه و بازگشت تحریم‌ها و قطعنامه‌های بین‌المللی بالا ست. از این رو، به احتمال زیاد دوره پرتنش‌ی از لحاظ سیاسی و اقتصادی با آمریکا و اروپا در راه است. با تحولات منطقه در لبنان، سوریه و عراق و... مهم‌ترین پرونده چالشی میان غرب (آمریکا و اروپا) مسئله هسته‌ای است. این پرونده بر ای ترامپ

جنبه حیثیتی پیدا کرده است. او به دنبال مذاکره مستقیم و توافق است؛ اما توافقی با حداکثر امتیاز و فراتر از برجام. به احتمال زیاد، ایران با ترامپ مذاکره مستقیم خواهد کرد. او تلاش خواهد کرد که دست کم در دو سال اول ریاست جمهوری‌اش با برندن اوضاع به لب پر نگاه جنگ با ایران، توافقی با مشخصات پیش گفته محقق شود. چنین فشاری در سایه بحران‌های اقتصادی و اجتماعی، چالش‌ها و معضلات داخلی را تشدید می‌کند که بیشتر و پریامدتر از تهدیدهای خارجی است. در واقع هدف ترامپ این است که فشارهایش بر گردان فشاری از داخل ایران را هم برای رسیدن به هدف مطلوب خلق کند. اینجا مدیریت عقلایی اوضاع و چالش‌های داخلی می‌تواند از تاثیرات این اهرم ترامپ بکاهد و شرایط توافق را برای ایران تا حدودی بهبود ببخشد، اما بر خلاف تصورات رایج فکر می‌کنم که منطقه به سمت نوعی آرامش نسبی حرکت می‌کندوز مینه‌های وقوع جنگ در حال کاهش است. جنگ لبنان تمام‌شده و با تغییر نظام سوریه دیگر تنش برآمده از حملات مستمر اسرائیل به اهداف ایرانی و متحدان آن نیز پایان یافته است. همچنین حملات از عراق نیز متوقف شده است. جنگ غزه نیز به احتمال زیاد از اکنون تا یکی دو ماه اول دولت ترامپ پایان می‌یابد. این جنگ هم خاتمه‌یابد. خود به خود تنش‌های نظامی، یابمن نیز پایان می‌یابد. یک‌رو ی دیگر این تحولات، آرام‌شدن منطقه و توقف تنش‌های نظامی دست کم برای مدتی است. از این رو، تصور نگارنده بر این است که منطقه شاهد تهدیهات نسبی خواهد بود. جدا از این که ترامپ اساسا اهل جنگ نیست، اما اساسا چنین جنگی می‌تواند بر نامه‌های ترامپ در خاور میانه را نیز ابرتر کند. ترامپ به دنبال تکمیل پروژه پیمان ابراهیم است و این مهم نیز بدون حربه ایران اهراسی خوب پیش نخواهد رفت. آمریکا و سیاست بین‌الملل به دنبال ادغام عمیق اسرائیل در نظم امنیتی و اقتصادی منطقه است. اما اگر هم توافقی با ترامپ حاصل شود، بعید است که تحریم‌ها اساسی و ریشه‌ای بر داشته شوند، بلکه به احتمال زیاد شاهد کاهش و تعلیق و نه لغو همه باشیم. تلاش خواهد شد که لغو اساسی همه تحریم‌ها به مسائل دیگری غیر از هسته‌ای گره زده نشود؛ یعنی مسئله اسرائیل و فشار برای تغییر نگرش جمهوری اسلامی نسبت به آن و..... خلاصه، داستان فعلا ادامه دارد....

چرا آمریکا در این مقطع زمانی دولت‌السودانی را برای تضعیف حشدالشعبی تحت فشار قرار داده است؟

خطر انداختن سپر حشد

کامیار - طی هفته‌های اخیر و همزمان با نزدیک شدن به تاریخ ۲۰ ژانویه و استقرار دونالد ترامپ به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا در کاخ سفید، اخبار پراکنده‌ای درباره فشار واشنگتن به دولت عراق برای انحلال حشدالشعبی منتشر شده است؛ چ‌این‌که به تازگی برخی گمانه‌زنی‌هایی نیز مطرح شده که ترامپ پیام مستقیمی خطاب به شیاع‌السودانی نخست‌وزیر عراق برای انحلال حشدالشعبی ارسال کرده است. تحولات مربوط به این مسئله از چند منظر قابل بررسی است. پرسش اساسی اما این است که چرا

تحریر الشام؛ از تطهیر تا نقد عملکرد

تلاش رسانه‌های غربی در ابتدای بحران سوریه برای مشروعیت‌بخشی به تحریرالشام، با انتشار گزارش‌های انتقادی درباره سرکوب مخالفان و سیاست‌های تبعیض‌آمیز، جای خود را به رویکردهای محتاطانه تر داده است

معیارهای بین‌المللی مطرح کرده که پاسخ به آن به سادگی امکان‌پذیر نیست.

تغییر روایت‌ها از دموکراسی‌سازی

به نقد محدودیت‌ها

در ابتدای بحران سوریه، بسیاری از رسانه‌های غربی تلاش کردند تا گروه‌هایی مانند تحریر الشام را به‌عنوان نمایندگان تغییر و دموکراسی معرفی کنند. اما گزارش‌های اخیر، از جمله پس از سفر وزرای خارجه آلمان و فرانسه به دمشق و سوالاتی که در افکار عمومی نسبت به حاشیه‌های ایجادشده در این سفرها به وجود آمد، موجب تغییر نسبی رویکرد این رسانه‌ها شده است. برای نمونه، رسانه‌هایی مانند دویچه‌وله و بی‌بی‌سی به برخی محدودیت‌های اجتماعی از جمله اجباری شدن پوشش مذهبی و سرکوب‌های سیاسی تحت حکومت جدید دمشق اشاره کرده‌اند.

این تغییر روایت، بازتابی از مواجه شدن رسانه‌های غربی با دو گانه‌هایی در مورد حقوق بشر و ثبات سیاسی در سوریه جدید است که فضا سازی‌های قبلی را زیر سؤال می‌برد.

احتیاط در تعامل با حاکمان جدید سوریه

قدرت‌گیری تحریر الشام و تلاش این گروه برای جلب مشروعیت بین‌المللی، برخی کشور‌های منطقه‌ای را نیز به اتخاذ رویکردهای دیپلماتیک جدید واداشته است. سفرهای دیپلماتیک به دمشق و دعوت از رهبران جدید سوریه، بیانگر

شکل‌دهی به نظم تحول‌یابنده منطقه‌ای نیز از جمله اهدافی است که بارها در اظهارات بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی تکرار شده است. ایالات متحده نیز اگرچه غیر صریح، اما به صورت غیر مستقیم به دنبال جهت‌دهی به پوشش‌های منطقه‌ای در راستای منافع خود و متحدان منطقه‌ای است. در این چارچوب، نیروهای معارض نظم منطقه‌ای مطلوب واشنگتن باید دست کم، تغییر ماهیت یا مأموریت دهند. تلاش برای انحلال حشدالشعبی در این چارچوب قابل ارزیابی است.

در این بین مهم‌ترین کشور منطقه غرب آسیا از برخی جنبه‌ها برای جمهوری اسلامی ایران نیز عراق است؛ حدود یک چهارم

صادرات ایران به عراق صورت می‌گیرد و ایران منافع مشترکی در حوزه‌های فرهنگی، امنیتی، مسئله کردی و... با عراق دارد. میزانی از بی‌ثباتی سیاسی به‌نحوی که دولت مرکزی در بغداد ناگزیر شود روابط خود را با تهران بر اساس دستور کار واشنگتن تنظیم کند، مطلوب آمریکا ست. انحلال یا تضعیف حشدالشعبی می‌تواند آمریکا را به این هدف برساند. از سوی دیگر، طی سال‌های اخیر و به‌ویژه پس از جنگ غزه، «وحدت‌ساحات» از جمله مهم‌ترین

ابزارهای فشار سیاسی و میدانی محور مقاومت به رژیم صهیونیستی بوده است. با برقراری آتش‌بس در لبنان با وجود تداوم جنگ در غزه، هدف رژیم اشغالگر برای جدایی دو جبهه غزه و لبنان محقق شد. اگرچه طی هفته‌های اخیر و پس از فشار آمریکا بر دولت‌السودانی و میانجی‌گری برخی طرف‌ها، گروه‌های مقاومت عراقی، تا حدود بسیاری از عرصه تقابل نظامی با رژیم صهیونیستی کنار رفتند، اما طرح انحلال حشدالشعبی می‌تواند گام دیگری در راستای به شکست کشاندن طرح وحدت‌ساحات باشد.

به هر روی به نظر می‌رسد آمریکا تلاش می‌کند با بهره‌برداری از کارت استقرار ترامپ در کاخ سفید، دولت‌السودانی را برای تضعیف حشدالشعبی زیر فشار قرار دهد. حالت حداکثری خواست آمریکا، انحلال و وضعیت حداقلی آن، ادغام کامل حشدالشعبی در نیروهای ارتش عراق و زیر فشار رفتن گروه‌های مقاومت خارج از حشدالشعبی است. در این میان، آن‌چه می‌تواند و باید از سوی تهران دنبال شود، پیشبرد یک دستور کار جامع سیاسی با دولت، مرجعیت و گروه‌های مقاومت عراقی برای مقابله با این طرح ایالات متحده است.

دعوی خانوادگی کار دست‌نخست‌وزیر کانادا داد

کناره‌گیری «ترودو»

جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا از سمت خود کناره‌گیری کرد. وی در سخنرانی خود گفت که علاوه بر سمت‌وزیری از رهبری حزب خود نیز کناره‌گیری می‌کند. کناره‌گیری ترودو، حزب لیبرال را در زمانی بدون رهبر می‌گذارد که نظر سنجی‌ها نشان می‌دهد لیبرال هادر انتخاباتی که قرار است اواخر ماه اکتبر برگزار شود، عرصه رقابت را به محافظه کاران رقیب خود واگذار خواهند کرد. شمار زیادی از نمایندگان لیبرال مجلس خواستار کناره‌گیری ترودو شده بودند. جاستین ترودو در سال ۲۰۱۳ و زمانی که حزب درگیر مشکلات عمیقی بود، به‌عنوان رهبر حزب انتخاب شد و برای نخستین بار با تنزل در جهه در جایگاه سوم مجلس عوام جای گرفت. با استعفای ترودو از سمت خود به احتمال زیاد باید انتخاباتی زودتر از موعد برگزار شود تا دولت با ثباتی شکل بگیرد تا بتواند با دولت آینده آمریکا همکاری کند. در خواست‌ها برای کناره‌گیری ترودو از ماه دسامبر افزایش یافت، زمانی که وی تلاش کرد تا کریستیا فرلند معاون نخست‌وزیر و وزیر دارایی کابینه خود را پس

آگهی استخدام

شرکتی صنایع معادن و عمران رضوی جهت تکمیل کار خود شامل کارشناس مکانیک کارشناس کنترل کیفیت و آزمایشگاه، کارشناس تولید، تکنسین برق و کارگر خط تولید؛ به‌منظور اشتغال در کارخانه‌های تولیدی هیلکس واقع در مشهد و بیرجند به افراد واجد شرایط نیازمند می‌باشد. متقاضیان (مرد) می‌بایست جهت اطلاع از شرایط احراز و ارسال رزومه و درخواست خود حداکثر تا تاریخ ۲۴ دی به سایت شرکت (<https://rimc.ir>) و یا از طریق پیام‌رسان اپنا به شماره تماس ۰۹۱۵۶۱۳۲۷۰ اقدام نمایند.

روابط عمومی شرکت صنایع معادن و عمران رضوی

بین الملل | ۳